

KLEPAĆ (10) *vb impf*

e oraz a jasne.

inf klepać (6). ◇ *praes* [1 sg klepãm, klepię.] ◇ 3 sg klepie (1). ◇ 3 pl klepiã (1). ◇ *praet* 3 sg m klepãł (1). ◇ *fut* 1 pl m pers będziemy klepać (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Ubijać, uderzać, stukając wygładzać; circumpavire, configere, fistucare, pavimentare, pavire, plaudere, fistucationibus a. pinsatione solidare Cn [co] (2) : [Klepam/ klepię/ et klepcę/ Pulso. Volck Hhh3.]*

Zwrot: »klepać kosę [czym]« (1): Otem wždy wiem czo tu niofe Kliepacz tem to wielką kofe RejKup t6.

W przeni (1) :

Zwrot: »gościniec klepać« (1): Tãk pan Izãtan ten gościniec klepał BiałKat 293v.

2. *Obmawiać, szkalować [kogo] (1) : Ano przy nim iawne licze Czo tu odbieżał we sklepie A mnie iefzcze przedfię klepie RejJóz H6.*

[Ze zdaniem dopełnieniowym: gdy by mię potym chciał klepãć/ żebym lichwę od niego brał SzczerbSpecSax 218 (Linde).]

3. *W zwrocie: »nędzę klepać« = wieść życie w biedzie; duriori fortuna conflictare Mącz, Cn; multis et magnis incommodis conflictari, defici rebus necessariis, degere vitam in egestate, destitui omnibus, egere acriter a. rebus omnibus, in egestate a. in summa mendicitate esse, miserum esse a. fieri, laborare penuria omnium rerum, miserescere, inopia a. infesta fortuna premi, tabescere in calamitate Cn (7) : RejWiz 72; Mącz 98a; Nietrzebã fie nam kłopotãć Niebędziemy nędze klepãć. MWilkHist E4v; Bo tãk nãpifano iefł v Sãlomonã: Iż kto miłwie bieśiãdy/ nędze klepãć muśi WerGośc 215, 225; CiekPotr 4; Szpitale łãknã/ pragnã/ źiębnã/ nędze klepiã KlonWor 50.*

4. *[Prawdopodobnie naśladować głos kaczki: pãtrzay gdzieby były młode [kaczki] [...]/ tãm siatki poftaw nã przyftoynym mieyfcu: ieno trzebã pilno klepãć bo fie pokryiã CygMyśl C4v.]*

Formacje współrdzenne: klepać się; przyklepać, rozklepać, zaklepać; doklepować, poklepować; sklepić; pozasklepiac; kleptać.

Cf KLEPANIE, [KLEPANY], KLEPIONY